

DESDE NUEVA YORK

Un triste aniversario italiano

Hoy se cumplen cincuenta y nueve años de la derrota (un adjetivo podría aminorar la magnitud) de las tropas italianas en Abisinia, en los desfiladeros de Aduay y de Ambalaghi, cuando los salvajes del rey Menelik destruyeron a su placer un ejército de quince mil italianos.

Esta efeméride, coincidiendo con la situación gravísima existente entre Italia y Abisinia, nos mueve a ofrecer a nuestros lectores una página escrita por el eminente escritor católico argentino Hugo West, en su libro admirable titulado "Don Bosco y su tiempo", por lo que tiene de actualidad, de comparación y de ejemplaridad.

"Victor Manuel, el que se había apoderado de los Estados Pontificios y hecho prisionero a Pío IX, era un infatigable cazador y sentíase robusto como un montañés que no hubiese respirado nunca las miasmas de las Cortes. Y he aquí que el Papa mandaba decirle que pensara en su alma. Chochera de viejo, dijo Victor Manuel.

En pleno invierno, cuando se anuncia el viento del Sur que los italianos llaman el "sirocco", Roma se caldea. El rey no conoce las traiciones del clima de su nueva capital. Ha sentido el "sirocco", y no pudiendo dormir ha abierto sus ventanas de par en par y se ha puesto en mangas de camisa a fumar un cigarro y a respirar el aire húmedo y fresco de sus jardines. Un escalofrío como un suave latigazo a flor de piel. ¿Qué es esto que nunca ha sentido? Arroja el cigarro, cierra la ventana y se acuesta de nuevo. Esta vez para no levantarse más. Su médico no le oculta la gravedad de aquella pulmonía fulminante.

Ayer no más el Papa le ha mandado decir: Piensa en tu alma, porque tu hora está cerca.

Victor Manuel "no ha sido nunca masón" y ha conservado sus ciencias. No quiere morir impenitente, como la mayoría de sus colaboradores, y llama a Ancino, su capellán. Sus ministros se alarman, temen que el sacerdote le arranque una retractación, pero desean que reciba los sacramentos a fin de pregonar que el primer rey de Italia muere, a pesar de todo, reconciliado con la Iglesia. La retractación se produce, pero la voz del rey no se oír más allá de la cámara en que agoniza. El sacerdote lo absuelve de la excomunión y le lleva el Viático.

Así, el 9 de Enero se presenta al tribunal de Dios el primer rey de Italia. Legó a su hijo mucho más de lo que había recibido de su padre la noche siniestra de Novara, y con la coroma la excomunión del Papa.

Al ascender al trono Humberto I, el Pontífice recibió sus últimas fuerzas para hacer oír en todos los ámbitos del mundo aquel heráclito "non possumus" que lo convertía en un prisionero voluntario. En su nota a las Potencias recuerda las "sacrilegas hazañas del Gobierno subalpino, la anexión de la Romaña al Piamonte, la violenta invasión de las Marcas y de la Umbria y, finalmente, la nefasta ocupación de Roma. Su Santidad ha ordenado al suscrito cardenal secretario de Estado protesta y reclame nuevamente, a fin de mantener intactos contra la inicua expoliación los derechos de la Iglesia sobre sus antiguos dominios".

Humberto I ha sonreído ante aquella potente voz, que se apoyan ni siquiera los viejos cañones vencidos en Castelfidardo y Porta-Pia. Los arsenales del Papa están vacíos, y su anticuado armamento "va a pasar a manos del rey de Abisinia". Extrañas vueltas del destino. Veinte años después, aquella vieja artillería reducirá a polvo las legiones de Humberto en los desfiladeros de Aduay y de Ambalaghi.

Y en 1900, el segundo rey de Italia caerá asesinado por un anarquista. Su reinado, se ha dicho agudamente, fue como una misa de difuntos: Sin gloria, sin credo, un largo ofertorio y ninguna bendición.

Así escribe Hugo West. Los colaboradores en aquella obra sacrilega, Lamarmora, Cayour, Massini Napoleón III y Victor Manuel han desaparecido. Su lugar lo ocupa el nieto del expoliador de la Iglesia, y su ministro, buen discípulo de la historia, ha reconciliado el reino de Italia con la Santa Sede, firmando el Tratado de Letrán. Victor Manuel III y Mussolini han visitado a Pío XI sucesor de Pío IX. La historia ha vuelto a su legítimo cauce.

En Abisinia, en lugar de Menelik está el Ras Tafari, que como su antecesor se encuentra en medio de un gran conflicto armado con Italia.

¿Cuántas comparaciones pueden establecerse entre los hechos contenidos en el libro de Hugo West y otros de la hora de hoy! Muchos armamentos han servido contra los mismos que los vendieron, pero las patrias se salvan a pesar de los grandes crímenes de sus hijos cometidos contra la Patria y contra Dios.

¡Qué profunda meditación sobre verdades eternas encierran los últimos días de Victor Manuel!

MARCIAL ROSSELL.

Nueva York, 1 de Marzo de 1935.

MADRID

OBREROS SIN TRABAJO

Según la última relación de obreros parados facilitada por el Ministerio de Trabajo, son cerca de seiscientos mil españoles los que forzosamente permanecen inactivos y, como consecuencia, sumidos en la miseria y casi en la desesperación. Esto es terrible, este nuevo azote que sufren los trabajadores debe ser combatido por el Estado y por el pueblo de diferentes maneras. En Alemania el socorro de in-

vierno ha recaudado cerca de 400 millones para atender a las necesidades de los obreros en paro forzoso. O sea, que aparte de las iniciativas que el Estado emprende para combatir esta nueva plaga, los particulares, el pueblo, se apresura a cooperar de una forma directa y eficaz a la ayuda de sus conciudadanos que no trabajan porque no encuentran donde.

Hay quien dice que se escribe

mucho sobre el problema de los obreros sin trabajo; pero sin embargo no se hace casi nada para aminorar el número de éstos. Aquí se pierde el tiempo hablando de los problemas y no se resuelve ninguno. Desde el verano del año pasado se está diciendo que las Cortes van a abordar este asunto y todavía, por lo visto, no han tenido tiempo. Como tampoco han tenido tiempo para aprobar los Presupuestos ni para otras muchas cosas que están reclamando la intervención acertada del Estado.

El problema del paro obrero ha alcanzado ya caracteres gravísimos; seiscientos mil españoles sin trabajo suponen, como término medio, tres millones y medio de personas que apenas si tienen que comer, y esto es horrible y es preciso, si no acabar con ello, paliarlo en lo posible, reducir esa cifra que se acerca a pasos agigantados al millón.

Los seguros contra el paro han fracasado allí donde fueron establecidos, la Hmosna es vejatoria para el que la recibe y sólo puede aplacar el hambre, y las necesidades de los trabajadores son también caras. En España está todo por hacer y esas miles de brazos inactivos pueden ser empleados en hacer caminos vecinales, carreteras canales, en la repoblación forestal y en miles de cosas que elevan a los pueblos la impresión de que la civilización y el progreso también les alcanza a ellos.

Me voy a permitir sugerir una idea que pudiera ser realizable y acaso diera resultados positivos.

El Gobierno debiera disponer la creación en cada capital y en cada pueblo de una Junta contra el paro obrero. Sus miembros serían nombrados entre personas competentes, industriales y obreros, en total cuantos menos mejor, ya que la manía de hablar hace que muchas veces todo se quede en palabras.

Cada Junta no dispondría de más medios que aquellos que voluntariamente pudiera recoger entre las personas de su demarcación. Esta, naturalmente, después de emprender una campaña formidable, extensísima e intensísima, contra el paro obrero. Y con los recursos que cada Junta reuniera, realizaría aquellas obras más urgentes en su término municipal.

Esto sería hacer algo por disminuir los parados y se simplificarían los trabajos al cada pueblo atender a sus parados. La campaña de propaganda debería correr a cargo del Estado; los recursos deberían aportarlos todos los ciudadanos voluntariamente, considerando como un honor nacional el dar la batalla a tan tremendo problema.

Ya sé que muchas personas juzgarán descabellado lo que propongo; yo no quiero otra cosa que estipular a que se haga algo; pero de ninguna manera continuar como hasta aquí. Urge acabar con el paro forzoso y ya que el Estado no puede o no acierta ni siquiera a disminuirlo, es preciso que la iniciativa particular se manifieste.

EMIGDIO MOLINA.

Sed todos colaboradores del periódico católico. Lo son los que a él se suscriben, los que le hacen donativos, los que en él se anuncian, los que le envían noticias, los que le recomiendan. A todos les dará Dios en su día premio de verdaderos colaboradores, como exigirá responsabilidad tremenda a los que tales oficios hubieran prestado a la Prensa mala (Sardá y Salvany)

COMENTARI

A PROPOSIT D'ELS PREMIS LITERARIS

Un gran poeta místic català

En la seva encertada intervenció en l'enquesta motivada per l'adjudicació dels premis literaris d'enguany, Manuel Brunet acaba de fer una suggerència que creiem molt digna d'ésser meditada i tinguda en compte.

Creiem, com ell, que haurien d'ampliar-se les bases dels concursos. Es massa real el perill de restar al marge de les condicions exigides, i, per consegüent, de no obtenir premi ni tan solament aquella menció que fa que els devots de la bona literatura en prenguin nota, les obres sòlides amb què s'enriqueixen de tard en tard les nostres lletres; això, mentre els jurats es veuen obligats massa sovint a consagrar amb el seu vot mediocre. I aquesta possibilitat val la pena d'evitar-la per tots els mitjans, més que més en els nostres dies de crisi literària.

Manuel Brunet cita algunes d'aquestes obres i autors. Que ens sigui permès si més no per a contribuir a reforçar els seus arguments, de citar-ne una per nostre compte.

Segons les condicions actuals dels concursos, hauria estat impossible al jurat donar el relleu degut amb un premi o amb una votació honorífica a un fet tan remarcable com és la revelació d'una nova personalitat de primer rang i l'aparició del llibre més ric potser, en substància poètica dels que han aparegut durant l'espai d'un any: el poeta Mn. Miquel Melendres i el seu llibre "Partícules".

Aquest llibre d'autèntica poesia mística, d'una inspiració sempre sostinguda, ple de delicadeses d'estil, riquesa de lèxic, de subtils de pensament, d'una imatgeria sempre clara i original d'altíssimes volades, no hauria pogut entrar en concurs: no està escrit en vers, sinó en prosa bellament rítmada.

Obrir-lo: és un petit estoig de meravelles; a cada full hi ha la fulguració d'una gemma enlluernadora, això quan tot el full no n'és un enfilall.

¿Què ho fa que davant d'aquesta gran personalitat que s'anuncia, en els ambients literaris de Catalunya no s'ha produït encara (malgrat les llançades d'alguns crítics eminents) el moviment d'expectació que produí la revelació de Verdaguier? ¿No és prou interessant per a les nostres lletres el fet de tornar a tenir poesia mística de gran to, quan semblava que després de l'efímera verdaguieriana s'havia exhaurit en elles la florida d'aquesta branca literària?

Citem un treball entre els que integren el llibre: el poema "Les antífonas de la O". I després de llegir-lo, fem la comparació d'aquestes magnífiques invocacions abrandades dignes d'un Claudi o Peguy i plenes ahora de ressons litúrgics, amb tanta poesia saporífera escrita, segons els canons dels nostres cançons literaris, i especialment amb gairebé tota la poesia mística post-verdaguieriana, d'una fluïdesa tan lamentable, si hom exceptua els "Poemes bíblics" de Joan Alcover, "Les Coronas" de Mn. Ribera i algunes composicions de Mn. Costa i Llobera, de Mn. Clascar, i de poquíssims altres autors. Quants volums de Jocs Florals caldria resseguir per a trobar una Viola que pogués compararse-hi de Pny!

I bé: el fet que un llibre com aquest i com els que Brunet esmenta, no puguin optar als premis establerts, val la pena de tenir-lo present. Per això creiem que té raó Brunet en dir que tant com escatir si els premis han d'ésser de consagració o d'estímul i altres coses secundàries, el que importa és procurar que serveixin per distingir les obres literàries que valen, sense excepció.

(De "El Matí").

VICENC PIERRA, Pvre.

En 1936, Exposición Nacional de Turismo en Tarragona

ASI LO ACORDO AYER LA IV ASAMBLEA DE SINDICATOS DE INICIATIVA DE ESPAÑA

Como anunciamos oportunamente, ayer se reunió en Alcalá de Henares la IV Asamblea de Sindicatos de Iniciativa de España. Por informes recibidos directamente, se aprobó en la antedicha Asamblea, la ponencia de Tarragona solicitando la celebración de una Exposición Nacional de Turismo en nuestra ciudad, con motivo de celebrarse también la V Asamblea de los citados Sindicatos en Tarragona.

Motivo de gratísima satisfacción para la ciudad, ha de ser el anuncio de semejante acontecimiento, el cual indudablemente ha de redundar en prestigio y beneficio de nuestra ciudad.

El concert de la "Filharmónica" d'avui

Aquesta nit, al Cinema Teatre Tarragona es celebrarà el 6.è Concert del Curs actual de la "Filharmónica", amb la presentació de l'Agrupació de Càmera del mestre Eduard Toldrà, composta dels vuit professors següents, escollits d'entre les primeres parts de les agrupacions simfòniques de Barcelona:

Violí primer, Eduard Toldrà.
Violí segon, Rafel Ferré.
Viola, Gracià Tarragó.
Cello, Emilià Abadal.
Contrabaix, Joan Gratacós.
Trompa, Ramon Bonell.
Fagot, Antoni Goxens.
Clarinet, Josep González.

Programa de les obres que s'interpretaran:

Primera part

Octet en "fa", Op. 166, Schubert.
Adagio-Allegro.
Andante un poco mosso.
Scherzo.
Andante con variazioni.
Menuetto.

Andante molto-Allegro.
 (Dos violins, viola, violoncel, contrabaix, clarinet, fagot i trompa).
Segona part
 Quintet en "la", Mozart.
 Allegro.
 Larghetto.
 Menuetto.
 Tema con variazioni.
 (Clarinet i quartet de corda)
Tercera part
 Septet en "mi bemoll", Op. 10.
 Beethoven.
 Adagio-Allegro con brio.
 Adagio cantabile.
 Tempo di menuetto.
 Tema con variazioni.
 Scherzo.
 Andante con moto alla marcia - Presto.
 (Violí, viola, violoncel, contrabaix, clarinet, fagot i trompa)
 Per la importància d'aquest Concert, uns dels que deixaran sens dubte més grats records en el públic filharmònic tarragoní, és de preveure per avui, a la nit una assistència nombrosíssima en el Cinema Teatre Tarragona.

Joventut Femenina d'Acció Catòlica

(Setmana d'estudis socials)

L'última conferència de la setmana passada, versà sobre: "Diverses formes d'actuació social de la J. F. d'A. C."
 En la introducció el conferenciant recalca els conceptes exposats en la primera conferència sobre l'essència del bé comú i l'obligació que tots tenim de contribuir hi per medi de l'apostolat.
 "Quan una plaça està sitiada— diu August Nicolàs — tothom té un lloc assenyalat en les muralles". Avui la societat està assetjada, i atacada en els seus fonaments: família, Església, i segons diu Brunetiere, en la societat hi han tres coses, la qual defensa correspon d'una manera especialíssima, quasi exclusiva a la dona: Mamilla, Pàtria i Religió.
 Sembla que la societat actual, cansada de viure, vulgui suicidarse. Les societats antigues (Grècia, Roma), moriren per la corrupció i destrucció interna... i mai més s'han aixecat. Les nacions cristianes, per la gràcia de Déu poden resurgir... però resurgiran? Les cristians d'Àfrica, no han brotat mai més. Pot aplicar-se a la societat aquelles paraules de St. Agustí: "Déu que t'ha fet sense tú, no pot salvar-te sense tú".
 Hem de treballar, perquè la destrucció no arribi i per medi de l'apostolat en la família, no solament en quant fa referència a la conservació dels seus principis bàsics (unitat, indisolubilitat) sinó que també en quant es refereix a la vida íntima. Vosaltres, sociès de J. F. d'A. C. heu de ésser els àngels de mansuetut, dolcor i paciència... el somriure del Bon Déu dintre la família.
 Estudia, tot seguit les formes d'apostolat. Hem d'ajudar als altres en la consecució dels béns materials i religiosos.
 El camp de l'apostolat religiós, podem circumscriure'l en la Parròquia que es el fogar de la Religió. En ella s'han obert els nostres ulls

a la fe, per medi del Baptisme... i en ella s'apagaran a les coses de la terra aquestos ulls nostres, per obrir-se a la vida eterna, a la qual arribarem confortats amb el Sant Viàtic i l'Extremaunció.
 Si A. C. és essencialment parroquial, perquè es desig del Papa el que en cada parròquia hi hagi un grup d'apòstols seglars, organitzats, a les ordres i per ajudar al pàrroc.
Obres parroquials. — La primera en importància és l'ensenyament del Catecisme. Tota evgada que el pitjor mal d'avui és l'ignorància religiosa, hem de curar-lo amb l'ensenyament íntens del Catecisme, mai podem dir prou en aquesta tasca.
Visites als malalts i pobres. — Viure el seu ambient de misèria i pensar que són membres sofrints del Cos místic de Jesucrist que exprèn tal volta els nostres pecats i negligències.
Campanya del compliment parroquial, desgràcia, damunt desquidat, no solament entre els homes si que també entre les dones i joves d'ambdós sexes.
L'Obra del Culte i Clero, cuidar dels altars i ornamentals... **Diades d'oració, penitència... diades litúrgiques** com es celebren a França Bèlgica i Estats Units.
 Pensem que la Litúrgia es la vida de l'Església i que quan el poble se'n aparta, s'aparta també del sentir de l'Església. El P. Lefebvre, gran apòstol de la Litúrgia a Bèlgica, diu que hem d'ésser apòstols de l'A. C. per medi de la Litúrgia.
Reclutament de vocacions sacerdotals, per medi de l'oració de l'influència en suscitar i preservar les vocacions, per tal de que puguin ésser ministres de Déu...

 La voluntat, té dret de practicar el bé. Cal treballar doncs per la moralització de les costums.
 Per medi de la bona premsa, escampant profusament periòdics catòlics...
Coneixement de les organitzacions contràries, per tal de que puguem contraoposar la nostra acció eficaç.
Moralització del Cine, de les platges... Campanyes en pro de la dotèstia cristiana...
 El Dr. Quintana referma les seves indicacions amb exemples i dades referents a l'actuació profitosa de la J. F. d'A. C. belga, francesa i italiana.

 Per acabar, recorda un episodi del Dant en la Divina Comèdia; quan passejava per l'Infern, contemplant un grup de condemnats que no portaven escrita en el front el motiu de la seva sentència, preguntà perquè? al guia. "Es que aquests no han practicat el bé; són els peresosos" — fou la resposta.
 Que no pugui dir-se així de nosaltres. Els infants, els pobres, els malalts, els obrers enganyats per les falses doctrines, ens criden perquè practiquem el bé.
 No ens presentem amb les mans buides a l'hora del judici; intensifi quem el nostre apostolat jeràrquic i obedient, i si som constants en el treball, vindrà el renovellament de la societat, el redreçament d'ella, i quant no, la nostra santificació.

CLIMATOLOGIA
OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS DEL INSTITUTO
 Lunes, 8
Temperatura a la sombra
 Máxima, 20; mínima, 11'5.
Barómetro a 0 i al nivell de la mar
 A las 8 h., 762'6; a las 18, 764'5.
Dirección del viento
 A las 8 h., NW.; a las 18, SE.
Fuerza del viento
 A las 8 h., calma; a las 18, id.
Estado del cielo
 A las 8 h., casi cubierto; a las 18, casi despejado.
Clase de nubes
 A las 8 h., C. Nbs.; a las 18, C. S. C.
Evaporación
 En las 24 h., 3.
Lluvia recogida:
 En las 24 h., 00.
medad relativa
 A las 8 h., 74; a las 18, 69.

Clínica Dental Dr. Algueró
METGE DENTISTA
Secció d'Ortodoncia
 (Correcció de malposició de Dents), a càrrec de l'Especialista
D. Costa del Río
 Ex-Intern de l'Escola Dental de París, Berlín i Viena.
 Consulta: de 9 a 12 i de 3 a 7
DISSABTE: de 8 a 11
HORES CONVINGUDES
 Rbla. 14 d'Abril, 24, pral. Telèf. 1515

UNA COSTELLADA
 «Una nova quaresma estem acabant. Els dejunis i abstinències dels cristians, com a sacrifici personal, s'han anat succeint paulatinament durant aquests dies litúrgics de preparació a les grans festes de Setmana Santa. Molts seran els que hauran complert fidelment el precepte segon dels generals de l'Església; molts d'altres que no hi hauran pensat; d'altres que no hi hauran pogut fer més i obligatòriament l'hauran hagut de trencar; ens referim a tots aquells que de bona fe hauran anat a fonts i restaurants, i com que estem en règim laic—resabis d'un laïcisme desbordant—els hi hauran servit tot allò que precisament no es pot menjar segons quins dies de quaresma. Un altre d'aquests exemples el trobareu en els restaurants del tren, on tampoc tenen cap mena de miraments. I finalment, després de comptar als que dejunen, als que no ho fan perquè no hi pensen o perquè no poden, hem de comptar també a aquells que en dies assenyaladíssims, fent un "alarde" de saviesa i de virilitat mengen una costellada per a demostrar que encara que es faci, no passa res.
 Efectivament, així passava, ara fa un any a un poble de la nostra comarca, que no volem dir perquè ens sap greu molestar als pocs que hi ha que pensen amb nosaltres i que sens dubte s'avergonyirien. Era pel divendres sant. Els preparatius ja es venien fent de dies anteriors. Hom ja havia assenyalat la gallina que s'havia de matar del seu corral; l'altre pagaria un parell de pollastres, qui dos conills; entre uns quants compraren les costelles. Poca cosa hi faltava per cert, perquè allò semblés un menjador de l'època pagana. La intenció era la mateixa; els mateixos els plats, l'educació... no direm tan depravada, perquè no en tenen. Els hi mancava la llet per banyar-se i els cristians per matiritzar. Ara que això no vol dir que no hi haguessin arribat; perquè el 6 d'octubre és molt aprop per a ésser oblidat...
 I es cruspiren les costelles: no deixaren sinó els ossos dels pollastres i completament buits els porrons (que s'ompliren) més de tres voltes. I després, volien fer el processó, passejant el garbo, i el vi pel poble. Ara fa dos anys ho feren, però aquest, a causa de la desillusió i llàstima que causaren als veïns ho deixaren córrer.
 LLEO MAXIM

La premsa és el puntal més ferm de l'Església. Per això els catòlics tenen el deure de protegir-la amb tots els mitjans que siguin al seu abast. El QUIOSC NOU expèn únicament periòdics catòlics i plenament morals.
Maletes Neceseres Baguis Articles d'Esport
 Alta qualitat-Baix preu
CASA COCA
 Comte de Rius, 7 - Tarragona

Foc, robatori i atracament
NOVA MODALITAT D'ASSEGURANÇA COMBINADA AMB UNA SOLA POLIÇA
Amb 9'40 Ptes. A L'ANY POT ASSEGURAR-SE:
 4.000 ptes. de mobles, miralls, cristalleria, rellotges, objectes de plana, robes, llibres, provisions de casa, efectes de cuina, etc., etc.
 400 ptes. de joies.
 40 ptes. en metàl·lic, bitllets de Banc o valors.
INCLUI TS ELS IMPOSTOS
Amb 19'95 Ptes. a l'any:
 10.000 ptes. de mobles, miralls, plata, etc., etc.
 1.000 ptes. en joies.
 100 ptes. en metàl·lic, bitllets de Banc o valors.
INCLUI TS ELS IMPOSTOS
Amb 59'05 Pts.
 25.000 ptes. en mobles, miralls, objecte de plata, etc., etc.
 4.500 ptes. en joies.
 250 ptes. en metàl·lic, bitllets de Banc o valors.
INCLUI TS ELS IMPOSTOS
ASSEGURANÇA MODERNA QUE OFEREIX
LA PREVISIÓN NACIONAL
 (filial de LA CATALANA)
 Comissionat principal a la Prov. de Tarragona
S. VALLVÉ - S. Miquel, 21

J. F. d'A. C. es complau en exterioritzar, per mitjà d'aquestes ratlles, l'agraïment més profund envers el docte conferenciant que tanta llum ha portat a la seva actuació futura. Plena de sant optimisme i entusiasme, decidida a treballar amb més fermesa que mai, però amb la convicció de que "ni el que planta ni el que rega es res..." oferí els seus propòsits al Divi Presoner del Sagrari, en el moment neixi abundantment la nostra J. íntim de la Comunió. Que Ell be. F. d'A. C.

TOS asma TOS bronquitis TOS constipados TOS
 Por rebelde y antigua que sea, se alivia al instante, y se cura radicalmente, tomando los agradables
CONFITES MIRET
 FARMACEUTICO DE HOSPITAL
 facilitando la expectoración admirablemente, atestiguándolo los 56 AÑOS que siguen vendiéndose al precio de 1 PESETA la caja de 24 tomas.
 Véndense en las Farmacias y Centros de Especificos
 Dipositari a Tarragona: FARMACIA M. MARTINEZ, Baixa-Misericordia, 1.

DEPORTIVAS

UN TRIUNFO DE GERONIMO JUAN Y DEL EQUIPO CATALAN

Se celebró el domingo el cross Arenas-Bilbao (de 12 kilómetros) y se clasificó en primer lugar Gerónimo Juan ((27) quien empleó 38 minutos 52 segundos con que batió el record de la prueba. Por equipos venció Cataluña, seguido de Guipúzcoa y Vizcaya.

(Express-Foto)

Ciclisme

EL REUSENC S. TARRAGO VENÇ EN LA CURSA DE LA PENYA WILLIAM TARIN :: EXCEL·LENT AC·TUACIO DELS CICLISTES LOCALS

Comentari

Es celebrà abans d'ahir pel matí conforme anunciàrem, la cursa ciclista reservada a terceres i quartes categories, organitzada per l'entusiasta Penya ciclista local "William Tarin".

De bon matí, l'estatge de l'entitat organitzadora, Bar Nin, ofrenava inusitada activitat. Poc a poc s'hi aplegaren els ciclistes participants, directius i socis de l'entitat i una munió d'aficionats del ciclisme que volien veure la sortida, a més d'un llarg nombre d'entusiastes que seguien la cursa.

Recorregut

Segons un compta-quilòmetres d'un dels cotxes del seguici, el recorregut abarcà en total 130'300 quilòmetres.

Fou el següent:

Altafulla, Torredembarra, Vendrell, Coll de Santa Cristina, Sanes Creus, Pont d'Armentera, Cabra, Pla de Cabra, Sarreal, Pira Ollés, Montblanc, La Riba, Vilaverd, Picamoixons, Alcover, Vilallonga, Rourell, Pobla de Mafumet, Constantí i Tarragona.

Sortida

Es donà la sortida a les 7'25 del matí a 23 dels 27 inscrits.

Els corredors, en compacte pelotó començaren el pedaleig, fent camí a bona marxa cap a Altafulla.

La cursa

Res de nou succeí fins al cim del Coll de Santa Cristina, on l'ex-campió d'Espanya Sebastià Masdeu ofrenà una prima de 5 pessetes que se l'adjudicà en Tarragó.

Fins aleshores, generalment comenaven el grup capdavanter els routiers Vallverdú, Marca i Tarragó.

A Cabra, una prima d'11 pessetes de l'entitat organitzadora, se l'apropià en Vallverdú bastant destacat, seguit de Marca.

La cursa anà seguint amb certa monotonia però a bon pas, essent el promig assolit d'alguna importància.

Passat Picamoixons veiérem una escapada d'en Tarragó que despegà a la resta del grup capdavanter, menys Marca, que aguantà ferm l'embestida, i en poc temps ja portaren uns 300 metres d'avantatge al segon grup.

Aviat però Marca es ressentí de l'esforç realitzat, i mentre Tarragó seguí sol al davant, Vallverdú s'anà apropant a Marca i el passà a Vilallonga.

D'entre els endarreris les posicions no variaven molt, essent lamentable la "guigne" que perseguí a Agustí Sevil, el qual trencà els dos frenos, i veient-se obligat a posar el pinyó fixe, ço que l'endarrerí primerament, obligant-lo després a retirar-se.

També li mancà sort a en Ramon Antolí, el qual trobant-se entre els primers sofrí una caiguda que l'obligà a retirar-se.

Classificació

Prop de les dotze del migdia, i amb la Rambla ben disposada per a l'arribada, entrà en Tarragó, primer classificat, en mig d'una gran ovació.

La classificació s'establí com se segueix:

1. S. Tarragó, de la Unió Ciclista de Reus, 3.ª categoria, amb 4 hores 30 minuts.
2. J. Vallverdú, de la William

3. J. Marca, id. id., 4.ª id., 4 h. 32 m. 7 s.
4. J. Llopart, de Sant Sadurni de Noia, 4.ª id., 4 h. 35 m. 44 s.
5. W. Sevil, de la William Tarin local, 4.ª id., en el mateix temps.
6. J. Vendrell, id. id., 4.ª id., en el mateix temps.
7. J. Prats, de Sant Jaume, 4.ª id., en el mateix temps.
8. J. Farran, d'"Avant Sempre" de Reus, 3.ª id., en el mateix temps.
9. J. Damaso, d'Amposta, 4.ª id., en el mateix temps.
10. F. Roqueta, d'"Avant Sempre" de Reus, 4.ª id., en el mateix temps.
11. V. Martí, d'Amposta, 4.ª id., 4 h. 40 m. 10 s.
12. J. Pascual, d'"Avant Sempre" de Reus, 3.ª id., en el mateix temps.
13. J. Marco, id. id., 4.ª id., 4 h. 47 m.
14. M. Carrion, de la William Tarin local, 4.ª id., en el mateix temps.
15. R. Ferré, de Vilafranca.

Organització

Fou molt acurada, com ja veient costum en quantes proves or-

Futbol

UN BRILLANT RESULTAT DEL TARRAGONA F. C. ENFRONT DEL CENTRE D'ESPORTS DE VILANOVA

Per tres goals a un, vencé diumenge propassat el Tarragona F. C. al seu contrincant vilanovi, en el matx jugat a La Pedrera, corresponent al torneig de consolació entre els cercles de la segona categoria no classificats nomenat "Copa Catalunya".

Li convenia al Club local un bon resultat, si més no, per apartar-se quant menys de la cua que compartia amb el Vilanova.

El conjunt forà, però, vingué animat d'identica intenció, i ço féu que la primera part la juguessin els vilanovins amb gran empenya, i que fins i tot dominessin amb insistència, fruit del qual n'esdevingué el resultat de 1 a 0 al seu favor amb que s'arribà al descans.

Aquest goal del Vilanova l'assolí en Rovira en rebre una oportuna passada d'en Tarragon.

Représ el joc les coses rutilaren d'altra manera. El Tarragona picat en llur amor propi sortí decidit a no deixar-se batre a casa seva, i aviat menà en el terreny de joc dominant i portant sempre l'iniciativa i fents que a estones els jugadors visitants passessin fins i tot per un petit embolletament.

Als deu minuts d'aquest temps un passí d'en Llombart amb el cap el rebé Avià, el qual d'un tret certer logrà l'empat a un goal.

Un quart d'hora més tard, fou l'Avià qui centrà i Llombart amantent a la jugada engegà una excel·lent bolea que incrustà la bala per alt a la xarxa. Fou el 2 a 1 favorable als tarragonins.

Seguí la pressió del Tarragona i quan sols mancaven uns cinc mi-

ganitza la Penya ciclista William Tarin.

Cal felicitar-los, com també als seus "routiers" que forniren una brillant cursa, mostrant-se en conjunt els millors elements que participaren a la mateixa.

Premis

Oportunament donarem a conèixer la data en que es procedirà per part dels organitzadors a repartir els premis anunciats per a aquesta cursa, als vencedors respectius.

nuts per a finalitzar l'encontre un "gems" dintre l'àrea vilanovina fou sancionat amb la màxima pena, i Poldo amb picardia convertí el penalty en el 3 a 1 definitiu pels de casa.

Dels xicots que componen l'onze vilanovi, cal destacar el seu meta, que executà bones jugades; Aparici a la defensa que encara recorda de molt els seus millors dies, i Róvira a l'atac, quals avenços per l'extrem i trets a goal són sempre perillosos.

Fem menció especial d'en Tarragon, el que fins darrerament fou entusiasta del Tarragona F. C. i que veiem defensa ara els colors del Vilanova en el lloc de davant centre. Jugà molt i bé en el primer temps, però s'apagà a la segona represa. Amb tot, sentírem veure'l defensar uns colors forans en lluita contra els propis companys que no fa pas molt i en el propi camp de La Pedrera actuaren en homenatge d'ell.

El Vilanova presentà aquest onze: Gràcia, Aparici, Olivam, Frias, Jané, Baigés, Banús, Martínez Tarragon, Saura, Rovira.

El Tarragona F. C. formà així: Boronat, Francès, Borràs, Carbonell, Gili, Domingo, Llombart, Poldo, Ruiz, Guasch i Avià.

Bé porta i defenses, i força excel·lent Gili a l'eix dels mitjos on palesà que torna poc a poc a posar-se en forma. De l'atac Avià destacà i també Ruiz, junt amb l'ala dreta.

Tots en general posaren en la lluita el més gran entusiasme, i aquest fou el que a la fi decantà el triomf cap als seus colors.

Al partit hi assistí bastant de públic.

DEL CAMPIONAT DE LA SEGONA CATEGORIA (RONDA FINAL)

A l'objecte de deixar la primera volta del torneig de pre-promoció per complet liquidada, la Federació Catalana de Futbol, acordà que abans d'ahir sols es jugués el partit F. C. Català - Vic F. C. a Cervera, que al seu temps s'havia suspès degut a l'estat impossible del camp on devia celebrar-se per motiu de la pluja.

El resultat d'aquest encontre, jugat doncs els propassat diumenge, fou:

F. C. Català, 0; Vic F. C., 2.

Ja previst, puix que es considerà al Vic com l'equip més destacat dels que participen en aquest torneig i gairebé el que serà campió de Catalunya de la segona categoria.

La classificació resta suara establerta com segueix:

Vic	7	6	0	1	18	4	12
Gràcia	7	4	2	1	15	9	10
Gimnàstic	7	4	1	2	10	6	9
Viladecans	7	3	2	2	9	8	3
Casal E.	7	2	2	3	11	14	3
Malgrat	7	2	0	5	11	14	4
Dertusa	7	1	2	4	4	16	4
Català	7	1	1	5	10	16	3

De forma que com pot veure's queda el cercle vigatà per complet destacat a la classificació, i amb excel·lent situació, puix que deu rebre a casa seva la visita del Gràcia i del Gimnàstic, els que per llei natural deuen ésser per ell els més seriosos contrincants.

DEL CONCURS "COPA GENERALITAT"

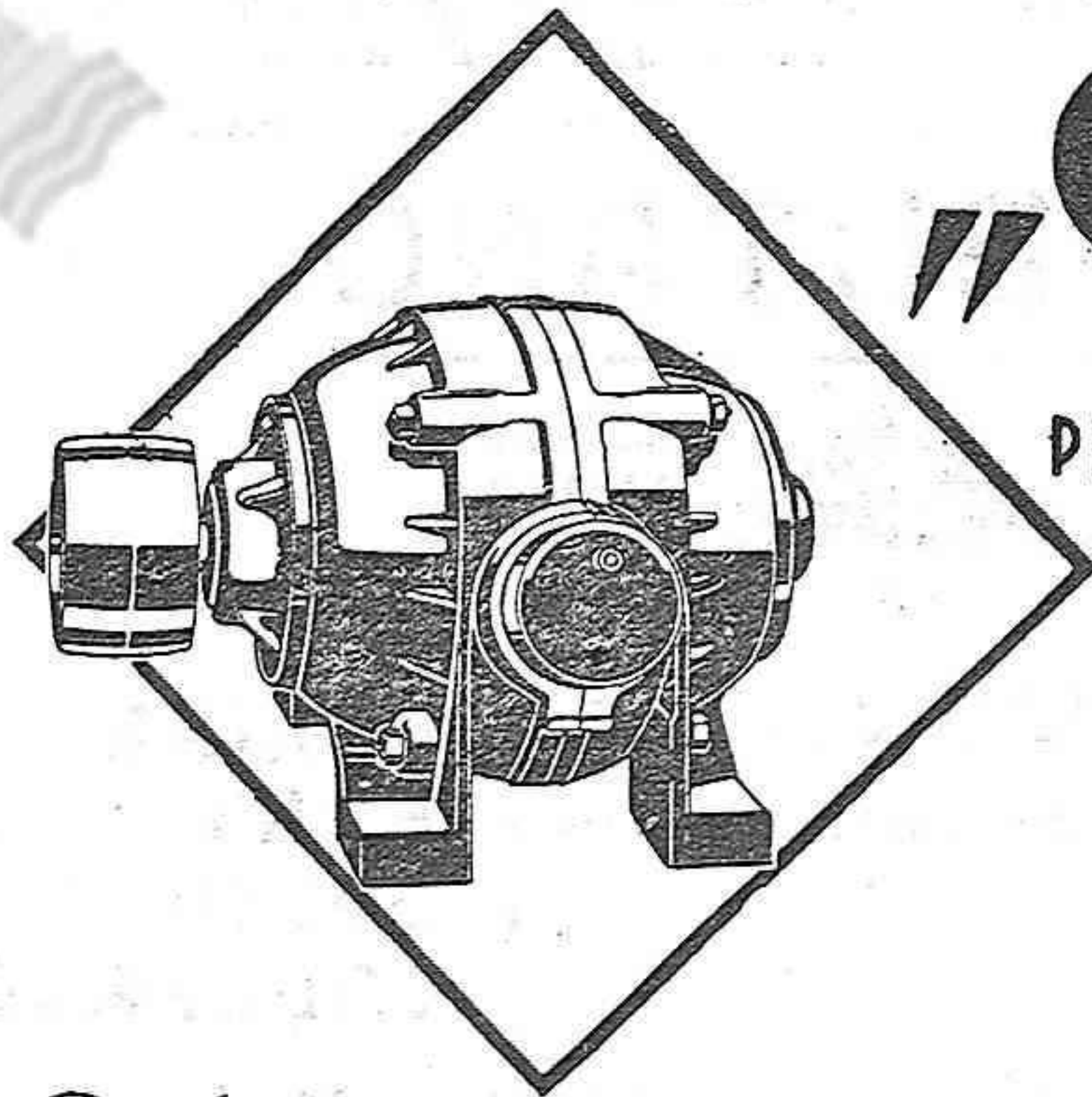
Sols es jugà diumenge per la tarda a les tres, l'encontre següent: Serrallenc 1; Tarragona B, 3.

Quedant ara la classificació d'aquesta faiso:

Venus B	4	3	1	0	11	4	7
Tarragonina	4	3	0	1	12	7	6
Tarragona B	5	3	0	2	11	7	6
Serrallenc	5	0	2	3	4	13	2
Ferrovària	4	0	1	3	0	7	1

Devem remarcar que se'ns diu que l'encontre Tarragona B - Ferrovària jugat el diumenge antè.

MOTORES TRIFASICOS

"GEAL"

PRODUCTO NACIONAL DE LA

BILBAO

Protegidos contra gotas de agua
Cojinetes de bolas

AEG

A. E. G. IBERICA DE ELECTRICIDAD S. A.
Diputación - 250 Barcelona
Entre Rambla Cataluña y Balmes. Teléfono: 2 479 1

